

اسلام و گذشت زمان

فطرت الله التي فطر الناس عليها لا تبدل
لخلق الله ذلك الدين القيم

(قرآن کریم سوره روم آیه ۲۹)

آفرینشی که آفریدگار؛ بشر ابر آن آفرید
قابل تغییر نبوده و دین مستقیم و با ارزش همین است.

۱) مقصود از زمان

۲) تأثیر زمان چه اندازه است؟

۳) قوانین ثابت روانی

۴) همراهی اسلام با زمان

در شماره اول کتاب فصل بحثی بعنوان اسلام و گذشت زمان طرح شد؛ از آن نوشه دانستیم که مقصود از کلمه زمان در این گفتگوها هیچ-یک از معانی علمی و فلسفی آن نبوده و بطور کلی منظور از تأثیر زمان و مکان روی قوانین زندگی مسئله گردش آفتاب و ماه نیست.

گردش کرات آسمانی و نظام دنیای که کشاوهای و منظومه هادر ته ام دورانها یکسان بوده و در سایه یکسلسله قوانین ثابت و منظمی که قانون جاذبه مرن کزی رشته آنها را محکم دارد بکار خودسر گرمند.

تأثیری که نظام آسمانها در موجودات زمینی دارد روی همان قوانین ثابت و منظم طبیعی است که شرائط حیوة را برای نباتات، حیوانات،

وانسانها آماده می‌کند.

اما زمانی که در تغییر و تبدل بوده و هر روز زندگی داشته و در مسائل تربیتی انسانها موثر است، اوضاع و احوال زندگی اجتماعی است، مقصود از زمان که گاهی گفته می‌شود: باید دوش بدوش آن پیش رفته و هر زنگ آن زندگی کرد چگونگی‌های زندگی اجتماعی است، منظور از زمان که می‌گویند روی قوانین و مقررات اثر گذاشته و گاهی آفریننده قوانین و مقرراتی است همین شرائط زندگی اجتماعی است. معنی کلمه زمان آنجا که می‌گویند فلاں قانون بازمان تطبیق نکرده و یافلان بر نامه امر روز قابل اجرانیست همین زنگ و آبهای لوازم زندگی همگانی است. و خلاصه آن زمانی که می‌گویند: در اسلام و قرآن هم میتواند اثر بگذارد، و گاهی ادعا می‌شود که اسلام و قرآن باید خود را با او تطبیق بدهند، چگونگی زندگی اجتماعی است.

وبتغیر دیگر منظور از کلمه زمان که در این بحثها دیده یاشنیده می‌شود همان معنی کلمه محیط است، منظور از تأثیر زمان و مکان، مقصود از بازندگی زمان و مکان، همان تأثیر محیط و سازندگی محیط است و معنی محیط چیزهایی است که اجتماعی را احاطه می‌کند یعنی: دیدنیها و شنیدنیها و خواندنیهای آنها.

بشر دیروز و پریروز در مغاره‌ها زندگی کرده و از ماه و ستاره نور می‌گرفت و از علفهای خود رو و میوه‌های جنگلی تغذیه نموده و با چهار پایان مسافت می‌کرد و.... اما بشر امروز در شهرهای بزرگ، در ساختمانهای مجهن زندگی کرده و در سایه نوسترها زیبا و نور افکنهای قوی بسر پرده‌واز عالیترین مواد غذائی برخوردار شده و با مدرن ترین وسائل

مسافرت میکند، و بهمین نسبت این رشد و تکامل یا تغییر و تحول در تمام شونزندگی او بچشم میخورد، و بطور کلی باید گفت دیدنیها، شنیدنیها، و خواندنیهای او کاملاً تغییر کرده و روز بروز در تحول است.

زندگی دیروز و پریروز بشر قوانین و مقرراتی داشت که مناسب آن بوده؛ وزندگی امروز و فردای اوهم قوانینی لازم دارد که با آن همگام و مساعد باشد.

تأثیر زمان و مکان در زندگی مادی و معنوی انسانها جای تردید نیست، بدون شک محیط قوی ترین عواملی است که در ساختن شخصیتها و اجتماعات اثر داشته و زندگی را بر نگ ک خود در میآورد. درست است که زمان یا محیط در تغییر و تکامل بوده و انسان باید همراه آن پیش برود، شکنی نیست که بشر امروز نمیتواند همانند انسانهای پانصد سال پیش زندگی کند، اینها همه مسلم است، اما آنچه وارد بحث و گفتوگو است اندازه و مقدار این تأثیر است.

میخواهیم بدانیم زمان و مکان تا کجا و محیط تا چه اندازه در مسائل تربیتی اثر میگذارد؟ میخواهیم بدانیم محیط تا کجا میتواند قوانین آسمانی را تحت الشاعع قرار داده و از استفاده ساقطش کند؟ و بالاخره میخواهیم بدانیم کدام یک از قوانین و مقررات آسمانی است که در این شرایط مختلف، و محیط‌های متفاوت قابل عمل نبوده یا تأثیر خود را در سعادت زندگی بشر از دست نمیدهد؟ و یا اصول اجایی میرسد که اسلام بخاطر زمان و مکان حرف خود را پس گرفته یا اقامون خویش را الغو کند؟ یا بعکس نه تنها حرف خود را پس نگرفته، بلکه برای

آنچاهم قانون قابل انتسابی دارد.

و بطور کلی اسلام بر يك اساسی بنیان گذاری شده که دنبال این شرائط و همراه این تکاملات پیش آمده هم زندگی دیروز و پریروز را اداره کرده و هم امروز و فردا را بطور کامل تضمین میکند. نه تنها امروز و فردا بلکه سعادت بشریت را در تمام زمانها و مکانها بعهده گرفته تا آنجا که اگر این انسان بساط زندگی را در کرات آسمانی هم پهن کرده و تمام نوامیں طبیعت را استخدام کند. اسلام با آنها در آنجاهم همراهی کرده سعادت و نیکبختی آنان را متعهد میشود.

انسان در هر نقطه‌ای از جهان هستی که شروع بزندگی کند و از هر وسیله‌ای که استفاده نماید و بهر نگی که در آید اسلام در باطن و نهاد و فطرتش را هدایت باو میگوید: خدا پرستی، عدالت، راستی، درستی و فضائل انسانی را باید داشته باشی، و بهمین نسبت در هر وضع و شرطی که قرار داشته باشد باو میگوید: پرستش غیر از خدا بت پرستی بوده و نهاد تو از او بیزار و رُشتهای و انحرافات و ردائل اخلاقی از آن حیوانات است.

بحث در مسئله تبلیق با محیط را که يك ناموس طبیعی شمرده شده و میگویند: همین فطرت و نهاد هم در تغییر و تحول بوده و هم نگ محیط خواهد شد بشماره بعدی حواله کرده و اینجا کمی معنی فطرت را که قرآن کریم ثابت و غیرقابل تبدیل میداند توضیح میدهیم.

جهان آفرینی که نظام هستی را بوجود آورد و بشر را در سلسله هستی داران مقامی ارجمند بخشید وی را برآساس و بنیانی آفرید که

حیثیت انسانی بدان بستگی داشته و از نظر آفرینش قابل تغییر نیست ، یعنی انسانها در زندگی از چهار دیواری قوانین و هجراتیکه آفرینش برای آنها قرار داده است کوچکترین تخلفی نمیتواند داشته باشد . درست بموازات قوانینی که بر جسم و تن انسانها حکومت میکند مقرر اتی هم بر جان و روانشان قسلط دارد ، بهمان نسبت که از مقررات حاکمه بر جسم و تن نمیشود گریخت ، از قوانین روانی هم نمیتوان فرار کرد .

عواملی که دستگاههای مجذب قلب ، مغز ، اعصاب ، گوارش ، و دیگر جهازهای بدنی را اداره میکند ، غیرقابل تغییر بوده و همواره یکسان بر تمام افراد ، در تمام نقاط زمین و در تمام زمانها حکومت دارند .

عواملی که اوصاف و اخلاق و فضائل انسانی را شد داده و بهم رسانده است یا زائل و زشتیها را تقویت کرده و بکار انداخته است نیز بر تمام انسانها در تمام نقاط زمین همه زمانها یکسان است . این بذرها نیکه دست آفرینش در اعماق روح و روان بشر افشا نده است و این حواس و غرائزی که آفریدگار انسان بوی عنایت فرموده برای همه و در همه جا باهمه شرائط یکسان است .

اختلاف در راه رشد و تربیت و بهم رساندن این بذرها و یا به مردم

برداری از این غرائز است که در آینده توضیح داده خواهد شد (انشاء الله) هر انسانی باستقلال ، آزادی ، عدالت و ... علاقه نشان میدهد در جنگلها آفریقا زندگی کند یا در آسمان خراشی آمریکا . هر انسانی از بردگی ، استعمار ، ظلم و ستمگری و ... متفرق است

در بیغولهای آسیائی زندگی کند یا در بهترین ویلاهای اروپا . نوع بشر از قتل و خونریزی بیزار و به نوع دوستی وضعی پروری علاقه مند است .

جنایتکاران و ستمگران و زشتخویان هم حاضر نبینند خود را جنایتکاری است مگر وزشتخو بدانند . فطرت و باطنشان از این معانی متفرق و بیزار است .

و بالاخره زیبائیهای اخلاقی مورد علاقه هر انسانی بوده و زشتیها ، هوردن تقر و ارزجار هر بشری است ، زمان و مکان روی این علاقه و یا ارزجار اثر نداشته و نمیتواند باطن بشر را تغییر دهد این محبت و علاقه انسان به نیکی ، جاویدو این ارزجار و تقر ارزشتی ، ابدی و همیشگی است . برای همه و در همه جا .

اسلام بنیان حکومت خود را بر اساسهای ثابت روانی گذاشته و از باطن و درون و وجدان بشریت برای پیشرفت و ابدیت خود کمک میکند . رهبر بزرگ و عالیقدر اسلام صریحاً غرسود بعثت لاتمم مکارم الاخلاق بزرگترین راز بعثت و پیامبری من پایان رساندن فضائل اخلاقی و مکرمت های انسانی است . آمده ام تا زیبائیهای فطری و جданی انسانها را تقویت کرده و با تربیت و رشد بشر بر سامن .

اسلام همواره با فضائل اخلاقی که اصول ثابت روانی و انسانی است همراه بوده و بارز ائل وزشتیها که خوهای حیوانی است مخالف و مبارز بوده است و براین اساس جاویدو ابدی حکومت میکند . دنباله بحث اخلاق و معنی آن در این حدیث را آینده بگوییم .